

standpunkt kan jeg ikke forstaa, at man ønsker det; thi som sagt, vor Kommunalopgibning er saa overkommelig og let udførlig, at der maa meget vigtige Grunde til at forlange Forandringer i den. Af disse Grunde er der da særlig den, at Hartkornet er saa stærkt bebyrdet, og at der derfor maa ske Forandringer; man kan ikke ramme de større Indtægter i Kommunerne tilstrækkeligt, medmindre der sker Forandringer. Og hvorfor kan man ikke det? Kommunalloven giver dog Kommunerne Ret til i alt Fald delvis med Samtykke af Amtsraadet at fordele Byrderne dels paa Hartkornet dels efter Formue og Værlighed. De kunne opnaa Amtsraadets Samtykke til at sætte Hartkornet ned saa langt, de ville — i de forskellige Kommuner er der megen Forskel paa, hvor meget de tjene paa Hartkorn og hvor meget paa Formue og Værlighed — og naar man ikke gør det, er det af praktiske Hensyn, og navnlig af den Grund, at hvis man nedsetter Hartkornsskatten, vil man ikke kunne saa tilstrækkelig kommunal Stat af de Ejere af større Ejendomme, som ikke bo i Kommunen. Det er ganske vist en meget væsentlig Grund, men jeg tror dog, den paa anden Maade kan imødekomes, og i alt Fald er det klart, at naar man taler om mellemkommunal Bestatning, og om Stat paa juridiske Personer, som de to Goder, der skulle fremkomme ved denne Lov, maa det dog anerkendes, at det er væsentligt i Byerne, disse Krav have Betydning. Hvor de fleste Aktieselskaber og Forbrugsforeninger samles, der er det, der bliver Tale om, at en Stat paa juridiske Personer kan saa Betydning. Og endelig er det mellem Byerne væsentligt, at der vil blive Tale om mellemkommunal Omsætning paa Grund af Filialerne paa de forskellige Steder og Aktieselskabernes Bestyrelser og de større Forretningers Ejeres Opholdssteder. Det fremgaar ogsaa af Fler-tallets Fremstilling i Betænkningen, at den allerstørste Del af det Udbytte, som Skatten paa juridiske Personer vil give, vil falde i Kjøbenhavn, medens en Del vil falde i Købstæderne og en mindre Del paa Landet, og med Hensyn til den mellemkommunale Bestatning er det samme Tilfældet, det er væsentlig en Pengeombytning mellem Kjøbenhavn og Byerne, en ringe Smule mellem By og Land og meget lidt mellem de forskellige Landkommuner. Den mellemkommunale Bestatning skal jo teoretisk i sig selv ikke forhøje den personlige Kommuneskat; den Skatteyderen tildelte personlige Kommuneskat skal kun fordeles paa en anden Maade. I Praksis vil den naturligvis forhøje den noget; thi naar en Kom-

mune skal afgive en Del af Skatten til en anden Kommune, saa vil den for det første være tilbøjelig til at ligne Skatten lidt for den vedkommende, og i alt Fald er det selvfølgelig, at i det Øjeblik en Kommune maa afgive en Del af en Skatteydere Stat til en anden Kommune, vil den komme til at mangle en saa stor Del i det Beløb, den har Brug for, at den igen kommer til at ligne det Beløb, der maa lignedes paa enhver. Altsaa, den, for hvis Vedkommende den har maattet afgive en Del af Skatten, faar igen en forhøjet Stat. Men det har nu mindre Betydning, og der er ikke Tale om andet, end at mellem Landkommuner er det et rent forsvindende Udbytte, de ville have af en saadan Pengeombytning. Derimod er det et betydeligt Arbejde for alle Landkommuner over for hver enkelt af deres Skatteydere, som tilfældig have Ejendom eller Virksomhed udenfor, at skulle ombytte saadanne Smaapenge med en tilstødende Kommune. Det væsentligste Bidrag, der derved vil gives til den mellemkommunale Bestatning, vil komme fra de større Godsejere. For deres Vedkommende er det ganske vist, at hvor en Stamhus eller Fideikommissbesidder eller en Godsejer, der ejer Hovedgaard i forskellige Kommuner, vil det være af stor Betydning at saa mellemkommunal Bestatning; men se vi bort deraf, har det rent forsvindende Betydning. Der kan være Tale om, at en Ejendomsbesidder bor i Byen, medens hans Ejendom er bortforpagtet, og gør han det, er det i Reglen, fordi han ikke selv kan drive sin Ejendom, fordi han ikke kan svare sine Afgifter deraf, og altsaa har han faktisk samme Krav paa at saa Hartkornsskatten nedsat, uden at man derfor kan vinde noget væsentligt af hans Formue, naar man gaar ud fra, at Ejendommen er prioriteret saa stærkt som muligt. Endelig er der jo en Del Ejendomsbesiddere i Byerne, som bo paa Landet, og der vil det altsaa ikke være til Skade for Landkommunerne, at beholde det bestaaende. Jeg antager, det kan gaa omtrent op imod hinanden. De Ejendomsbesiddere, der bo i Byen og have Ejendom paa Landet, og de Ejendomsbesiddere, der bo paa Landet og have Virksomhed i Byerne, som de altsaa ikke svare Stat til, gaa vistnok ganske op, og det bliver et meget ringe Udbytte, Landkommunerne kunne saa. Efter den Opgørelse, Fler-tallet her har gjort, regner man, at hvis man gennemfører den mellemkommunale Bestatning, saaledes som den er foreslaet af Regeringen og til dels tiltraadt af Fler-tallet, vil Udbyttet af Selskabsbestatningen give 300,000 Kr. for Kjøbenhavn, 75,000 for